

תת"ע 12292/08/22 - אחמד קסואני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 12292-08-22 מדינת ישראל נ' קסואני
תיק חיזוני: 10251900733

לפני כבוד השופט, סגנית הנשיא שרת זוכוביצקי-אורן
אחמד קסואני
נגד מדינת ישראל
משיבת

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק שניית בהיעדר התיצבות המבוקש ביום 30.11.2022.
2. כנגד המבוקש הוגש כתוב אישום מסמך 10251900733 המיחס לו עבירה שבוצעה ביום 16.08.2022 של נהיגה כשרישון הנהיגה פקע למעלה משתיים בגיןו לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.
3. ביום הדיון לא התיצב המבוקש בבית המשפט ומשכך נשבט בהעדרו ונגזרו עליו 12 חודשים פסילה, 3 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1000 ₪.
4. ביום 05.12.2022 הגיע ב"כ המבוקש בקשה לביטול פס"ד. בהחלטה מיום 17.12.2022 הוחלט לקיים דיון בבקשתה ביום 02.01.2023. ביום הדיון לא התיצב המבוקש ומשכך נדחתה הבקשה בהעדרו.

טענות הצדדים

5. המבוקש טען כי לא התיצב ממשום שלא קיבל לידי את הזמנה לדין.
6. לטענת המשיבה, המבוקש ביקש בתיק זה בקשה לדחית מועד דין שהתקבלה. לטענה, היה על המבוקש מה גורלה של הבקשה ולברר מדוע לא קיבל את התשובה. משכך, יש לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

- הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידוחות על הסף. למעלה מן הצורך בוחנתי את הבקשה לגופה.
7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "הח"ס"פ") קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של נאשם. בדברי כב' השופט שהם בע"פ **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

עמוד 1

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים בנסיבות הנאשם, וכוחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדקה והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

8. בכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקבוע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדין את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכר עיוות דין.

9. כאשר הנאשם הווזמן לדין כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קבוע, כי הנאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדתו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו וה תנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין נדרש כדי למנוע עיוות דין.

11. בرع"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) נקבע :

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיצבות של אדם בדיון אליו זומן בדיון לעוללה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בעניננו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או כי הביטול נדרש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיצבות המבוקש

12. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעיליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשולם קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירות קנס כאילו הומצאה בדיון גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדו"ר ראשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבן".

13. בבקשת הראונה לביטול פסק דין, טענה ב"כ המבוקש שלא התיצה לדיון עקב העובדה לקורונה ועקב הפסקת חשמל לשורה במשרדה. חרב העובדה שלא היה ברור מה מנע ממנה להודיע טלפונית לתובע על אי התיצבותה, הוחלט לקיים דין בבקשתה לפנים מסורת הדין.

14. מערכת נת המשפט עולה כי החלטה בדבר מועד הדיון בבקשתה הומצאה לב"כ המבוקש.

15. כמו כן, לא ברור מדוע נמנע המבוקש לברר מה עלה בגורל בבקשתו במשך שנה וחצי מיום הגשתה לבית המשפט.

16. המבוקש לא עמד בנטול הוכחה כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאין תלויות בו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה לבקשתם ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו לדיון.

האם קיימן חשש לעיוות דין

17. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדין שנית בנסיבותו בלבד שמדובר בעיוות דין (רע"פ 17/2018 סעדה נ' מדינת ישראל (פורסם בبنובו 24.4.2018)).
18. בכלל, ביטול פסק דין שנית בנסיבותו של הנאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדים משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 19/2018 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בبنובו 27.5.2018).
19. המבוקש לא העלה טענה מהותית לעניין ביצוע העבירה. יתרה מכך, גם אם היה המבוקש מעלה טענה של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזיהירות של ממש.
20. יובהר למבוקש כי אם יוכיח, אף בראשית ראייה, כי במועד ביצוע העבירה אחז ברישון נהיגה תקף תבחן בຄשתו בשנית.
21. מדובר בבקשתה שהוגשה בשינוי ניכר כל זאת ללא נימוק המצדיק זאת.
22. לפיקך, אין סבורה כי ייגרם לנאים עיוות דין אם לא יבוטל פסק דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתת.

מציאות תשליך החלטתך לצדים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשפ"ד, 23 Mai 2024, בהעדך הצדדים.